

Тамара Тюріна
Національний університет «Львівська політехніка»
Оксана Микитюк
ЛОППО, м. Львів
Андрій Зачепа
Українська Академія друкарства, м. Львів

ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО І ВСЕСВІТ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ ТА ВЗАЄМОДІЯ

Розглянуто людину як космопланетарну істоту, невід'ємну складову Світобудови, що знаходиться у безперервній інформаційно-енергетичній взаємодії із суспільством, Землею, Всесвітом. Розкрито сутність універсальних космічних законів згідно із якими повинна жити і діяти людина, щоб не порушувати рівновагу, гармонію Цілісної Системи.

***Ключові слова:** інформація, енергія, інформаційно-енергетичне поле, закони еволюції*

Tamara Tjurina, Oksana Mykytuk, Andriy Zachepa. Human Being, Society and Universe: Interrelations and Intreactions. *This article deals with a human being as a universal creature, as an integral part of the Universe. The author argues that human being should interact with the earth and society on the harmonious basic. They prove that the essence of the universal cosmic laws lay in balance of the integrate system.*

***Keywords:** information, energy, informational-energetic field, laws of evolution.*

Наукові відкриття останніх десятиріч свідчать, що Всесвіт не зміг виникнути без попереднього плану; в основі його законів лежить Розумне Начало. З погляду сучасної науки, наш світ і увесь вселенський простір – це не хаос, а організована матерія, яка має інформаційні характеристики. Як переконливо доводять наукові дослідження в галузі торсійних взаємодій, дана еволюція була б неможливою без попередньо існуючої програми її розвитку (концепція торсійних полів та фізичного вакууму Г.Шипова -А.Акімова).

Згідно із новою науковою парадигмою Світобудови (теорія фізичного вакууму і торсійних полів Г.Шипова-А.Акімова), із останніми дослідженнями вітчизняних учених (А.Васильчука, Т.Шубейкіної, В.Петліна та ін.) одним із головних принципів існування Всесвіту є голографічний принцип глибинної нерозривної інформаційно-енергетичної Єдності Усього Суцього: усього живого і «неживого», тобто усього Буття. Суть його полягає в тому, що Людина, Людство, Суспільство, Земля, Всесвіт – це Єдина Система, Великий Космоорганізм, усі складові якого перебувають в інформаційно-енергетичній взаємодії, взаємопроникненні, взаємообміні та взаємовпливах. Згідно із висновками теорії відносності А.Айнштейна, матерія (в тому числі й людина, і будь-які інші системи) проявляє свою сутність тільки як результат взаємодії всіх небесних тіл, і поза цією взаємодією не існує. Також сучасна квантова

теорія свідчить, що людина – це цілісна інформаційно-енергетична або польова структура, яка пов'язана з навколишнім простором, що й обумовлює їхню безперервну взаємодію та взаємовплив одне на одного. У цьому контексті людину, відповідно, можна трактувати як невід'ємну частинку Світобудови, яка перебуває з ним у сталих інформаційно-енергетичних взаємозв'язках і сама здійснює безперервний інформаційно-енергетичний вплив на весь навколишній світ. Мислителі давнини та сучасності розглядають людину як складну космічно-земну інформаційно-енергетичну систему: єдність духу, душі й тіла, яка містить у собі одночасно і земне і космічне коріння. Увібравши в себе і небесне і земне, людська істота несе в собі і таємниці світобудови (макрокосму), і таємниці буття (мікрокосму). Людина – це результат космічної і земної еволюції, відповідно життя людини – це явище земного і космічного порядку. Будучи складовою Універсуму, людська особа повинна жити і діяти, підпорядковуючись універсальним космічним законам, не порушуючи рівноваги, гармонії у цілісній системі.

Закон Еволюції – це один із фундаментальних законів існування Всесвіту. В основі еволюції людини, людського суспільства, Космосу, Всесвіту, Простору є вічне вдосконалення. В еволюційному русі перебуває увесь Всесвіт, уся Світобудова; в постійному процесі сходження від недосконалого, низького рівня розвитку до вищого, досконалого, ступінь за ступенем проходить усе суще. Цей еволюційний процес можна уявити собі як могутній потік, тому еволюція людської істоти, яка, будучи частиною цього потоку, відбувається у напрямі до вищої гармонії та досконалості. Людина, людство, Земля, Всесвіт існують тільки як єдиний суцільний еволюційний потік, який, безперервно змінюючись, спрямовується вперед і вгору. Тому еволюція людини у світобудові невіддільна від долі космічного розвитку; вона нерозривно пов'язана з еволюцією всього людства, Землі, Всесвіту, бо на інформаційно-енергетичному рівні ми усі – Єдине Ціле, Єдине інформаційно-енергетичне Поле. Будь-яка людина може перебувати як на еволюційному, так і на інволюційному шляху розвитку. Всесвіт побудований так, що людина буде еволюційно-духовно розвиватися, отримуючи енергетичну підтримку Простору, лише тоді, коли житиме в гармонії з космічними законами, зі світом, своїм внутрішнім духовним еством.

Якщо людська особа обрала інволюційний шлях – шлях регресу, порушуючи космічні закони, і не живе згідно із духовними принципами, то вона «випадає» з цього космічного еволюційного руху, і сама себе прирікає на виродження, моральну деградацію та саморуйнування. Це стосується як окремої людини, так і всього людства. Отже, чи ми рухаємося вгору з усім світовим простором шляхом еволюції чи вниз, обираючи шлях деградації та самознищення? Руйнування і творення – це нерозривні та глибоко взаємопов'язані між собою процеси, дві полярності, що утворюють рівновагу.

Процес утворення нового, досконалішого, вищого, містить в собі руйнацію старого, віджилого, нежиттєздатного. Так, руйнівні процеси (агресія, розпад, роз'єднання) знищують недосконалі системи, а творчі (об'єднання, відновлення, розквіт) сприяють виникненню досконалості. Коли людина, цивілізація, зіркова система несуть в собі творче, гармонійне начало, вони потрапляють у потік духовної еволюції. Якщо ж вони несуть в собі енергію розпаду, то такі недосконалі системи стають регресивними і, відповідно, приреченими. Мета людського життя – це духовне самопізнання та самовдосконалення, усвідомлення співучасті в еволюції Землі, людського суспільства, Всесвіту. Це відчуття себе частиною Цілого і піднесення своєї свідомості до висот Цілого, Єдності зі Всесвітом є космопланетарного рівня, тобто усвідомлення себе невід'ємною частиною земного і космічного життя, усвідомлення відповідальності «за світ і себе у світі» (М.Бердяєв).

Наша цивілізація поступово переходить у нову стадію своєї еволюції – ноосферну цивілізацію і, відповідно, починається новий етап життя на планеті, а саме: перехід до духовного суспільства. Сучасні дослідники вважають, що це один із найскладніших перехідних етапів у процесі розвитку суспільства і планети. Цікаво, що й духовно-езотеричні філософські вчення (Живої Етики, Крайона, древньої мудрості цивілізації Майя та інші духовні джерела) аналогічно стверджують, що ми живемо у перехідному періоді – на рубежі епох. У період 2012-2013 років планета Земля закінчує свій 26-тисячний цикл розвитку і повинна перейти на більш високий еволюційний рівень: з третього у четвертий вимір, тобто вимір витончених енерговібрацій високої Духовної Свідомості та Безумовної Любові. Відбувається процес зближення двох світів – тонкого і щільного, які повинні об'єднатися у людській свідомості. Земля вже ввійшла у стан трансформації; наша планета формує нове Світлове Тіло. Паралельно відбувається і процес очищення інформаційно-енергетичного поля Землі, що виявляє себе через активізацію планетарних процесів. Триває процес підготовки до планетарного переходу на якісно новий рівень енерговібрацій. Сонячні спалахи, що набирають інтенсивність, про які так багато говорять сьогодні, прискорюють цей процес, очищають планету, підвищують частоту простору і, тим самим, поступово переводять її у новий четвертий вимір.

Відповідно й людство планети починає новий етап свого еволюційного розвитку – вступає в Нову Епоху, тобто Епоху Духовної Свідомості та Духовного Буття, Еру Любові, Духовної Єдності, а також духовного прозріння через розкриття та розвиток своїх інтуїтивних можливостей. Нова Епоха несе нові енергії – універсальності та синтезу, що спрямовані на духовне об'єднання людства в Єдине Ціле, Єдину Сім'ю.

Характерною ознакою цього періоду є поява якісно нових вогняних високочастотних духовних енергій, що потужним потоком прямують до Землі із Космосу, щороку зростаючи у своїй силі. Ці якісно нові енергії Космічного

Вогню насичують людину духовною енергією, зцілюють, активують її біополе, пробуджують внутрішній вогонь, стимулюючи до переходу на новий рівень мислення та свідомості. Людина отримує імпульс животворної енергії, поштовх до духовної творчості, готується до духовного преображення. Це нова епоха у еволюційному русі людини до неба і до самого себе в розкритті Бога і його потенціалу в собі. Розширюються уявлення людини про структуру багатовимірною Простору. Людина входить у світ вищих знань, у неї проявляються нові можливості щодо сприйняття тонких вібрацій, які і визначають стосунки людини зі Всесвітом, де все знаходиться у постійному гармонійному русі і розвитку. Поява вогняних духовних енергій знаменує собою початок Нової Духовної Епохи на Землі. Ці енергії космічного вогню, з одного боку, виконують функцію очищення (на духовному, ментальному, емоційному і фізичному планах), зцілюють людину, а з іншого – активно сприяють пробудженню, зміні, розширенню та космізації свідомості кожної окремої людини. Сучасна людина стає відкритою для космічних енергій, для космічного вогню. І цей Вогонь Простору виявляє істинну внутрішню сутність кожної людини; його вплив (благодатний чи руйнівний) залежить від стану свідомості людини, рівня розвитку її духовності. Організм людини, яка не відповідає духовно-енергетичним нормам Нової Епохи, згорає під впливом вогняних космічних енергій, що руйнують недосконалі системи. Про це попереджало нас ще в 30-х рр. ХХ ст. вчення Живого Етики.

Сьогодні люди починають розуміти, що причини захворювань, негативних явищ і феноменів пов'язані з невідповідністю інформаційно-енергетичних параметрів окремих людей новим вогняним духовно-космічним енергіям. Саме з цим пов'язують деякі вчені імунодефіцитні стани, маніфестацію нових захворювань (атипову пневмонію, пташиний та свинячий грип), омолодження дегенеративних захворювань (інсульт, інфаркт у 20-30-річних), розгул патогенних мікроорганізмів, а також онкологічні, серцево-судинні захворювання, туберкульоз, що мають у своїй природі вогняну основу [1, с. 136; 2, с. 78-80]. В умовах нових енергій вихід у людства є і він лише один: змінитися, а це означає прийняти нові Знання, нові енергії, адаптуватися до них, увійти у резонанс з вібраціями планети Земля, з вібраціями Всесвіту. «Новий світ має нові умови і вимагає нових дій» – сказано у вченні Живого Етики. Одним із головних Законів Космосу є **Закон Співзвучності** згідно із яким людина може бути співзвучна лише тому рівню простору, вібрації якого відповідають рівню вібрацій аури людини.

Отже, важливе завдання людини на шляху її еволюції – стати гармонійною і цілісною. Гармонійною – жити у гармонії з собою: своїми духом, душею і тілом, досягнути гармонійних взаємин зі світом. Цілісною – відчувати себе Єдиним Цілим зі Світом – громадянином суспільства, Землі, Всесвіту і, відповідно, сприймати реальність як цілісність. Перебуваючи у стані гармонії і

цілісності ми стаємо максимально співзвучними Простору, внутрішньо резонуємо зі світом – нескінченим живим еволюційним потоком [3]. Сьогодні формується духовний світогляд: приходять розуміння законів взаєморозвитку, взаємодії і гармонії з космічним простором, а також усвідомлення, що людина, людське суспільство є важливою складовою структурованого, багатовимірного світового простору, впорядкованого Всесвітом.

1. Кучеров Ю. Влияние мускуса на психоэмоциональное и физическое состояние человека / Ю. Кучеров // Научно-практична конференція «На шляху до синтезу філософії, релігії і науки», 16-17 березня 2007р. тези доповідей. – Львів, 2007. – С. 136-139; 2. Терехова В. В. Великий перехід: пути обретения здоровья и благополучия / В. В. Терехова // Тези XII Міжн. Наук.-практ. конф. «Етичні та духовні основи розвитку людини та суспільства» (25-26 травня 2012р. Київ). – К.: «Арктур-А», 2012. – С.78-80; 3. Тюріна Т. Духовне становлення особистості з погляду синергетики: Монографія. – Львів: СПОЛОМ, 2012. – 216с.

Алла Сингаївська

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут»

ДО СТІЙКОГО МАЙБУТНЬОГО У СИНЕРГІЇ ЧИ ДІАЛЕКТИЧНОГО РОЗВИТКУ?

Концепція стійкого розвитку суспільства є домінуючою ідеологією для людської цивілізації у XXI ст. Розгортання такої ідеї стає можливим за умови формування ноосфери як сфери людського розуму. Еволюціонування людства в умовах синергетичної взаємодії здійсниться в окремих утвореннях, з малими впливами. А загальний шлях до стійкого майбутнього суспільства торуватиме у діалектичному розвитку.

Ключові слова: *стійкий розвиток, синергія, діалектика.*

Alla Synhajivs'ka. Towards the Sustainable Future in the Synergy or Dialectic Development? *The concept of the sustainable development of the society is a dominant ideology for the human civilization in the XXI century. The realization of this idea is possible on the assumption of noosphere formation as the sphere of the human mind. The evolution of the mankind under conditions of the synergy is fulfilled in separate formations with the small effects. And the whole way to the sustainable future of the society will be developed in the dialectical way.*

Keywords: *sustainable development, synergy, dialectics*

На перетині століть, тисячоліть ще з більшою силою здійснюються аналітичні дискусії наукової спільноти про трансформації у багатьох сферах життєдіяльності людини і переломний момент розвитку цивілізації, про глобалізацію суспільних відносин та епохальні виклики тощо.